

Pöördumine Riigikogu kultuurikomisjoni ning Haridus- ja Teadusministeeriumi poole

veebruar 2017

MTÜ Õpetajate Ühenduste Koostöökoda on õpetajate aineühenduste koostöövorm, mis toetab õpetajate professionaalsust ja aktiivsust haridusel, tagamaks õpilaste igakülgse arengu. Meie tugevuseks on ärksad ja mõjusad, oma valdkonnas kompetentsed aineühendused. 2017. aasta jaanuari seisuga kuulub Koostöökotta 19 üleriigilist õpetajate aineliiu või -seltsi. Meie tegevusteks on aineühenduste jõustamine, seeläbi õpetamiskvaliteedi parendamine, täiustamine ja Eesti haridusel kaasaraäkimine. Oleme koostööpartneriks Haridus- ja Teadusministeeriumile, SA Innovele jt organisatsioonidele, kelle tegevuse osa on hariduse arendamine.

Detsembris 2016 toimus ühenduste esindajate koostööseminar, mille käigus arutati riikliku õppekava, sh muutunud õpikäsituse rakendumist koolides. Muutunud õpikäsitus eeldab õppijate üldpädevuste ja õpitulemuste saavutamist läbi mitmekülgsete õppimis- ja õpetamismeetodite, mis omakorda seab uued sihid õpetajaharidusele, sh täiendkoolitusele. Teisalt paneb muutunud õpikäsituse rakendamine suure koormuse koolidele õppekorralduse ja füüsilise õppekeskkonna uuendamiseks. Muutunud õpikäsituse rakendumist peab mõjusalt toetama ja süsteemsusega tagama jätkusuutlikkuse.

Seminari käigus tõstusid küsimused ja kujunesid ettepanekud:

1. Muutused haridusel peavad algama riiklikust tasandist (HTM), mis põhinevad haridusuuringutel, järgneb aineühenduste (kompetents) ja kohaliku omavalitsuste/kooli pidajate (rahastus) tasand, seal edasi kooli tasand.
2. Õppekava muutmine peab algama üldisega, st üldosast (õppe- ja kasvatusesmärgid, õppimise käsitlus ja õppekeskkond, üldpädevused, õppekorraldus, hindamine), ainekevadete korrastamine kõige viimasena, muutuste vajalikkus peab olema kontrollitud.
3. Kaardistada nii alushariduse, põhikooli kui gümnaasiumi riikliku õppekava rakendamise tegelik maksumus muutunud õpikäsituse aspektist lähtudes, silmas pidades seda, et osa tegevust toimub väljaspool klassiruumi (muuseumitunnid, õppekäigud looduskeskustesse – või radadele, kontsertidele, näitustele, jne), mis vajavad ka transporti vajalikkude kohta jõudmiseks ning seda, et praktiliste tööde või laboritundide läbiviimiseks on vaja nõ kuluvad vahendid, mis praeguse seisuga on lapsevanemate (või õpetajate) kanda, mis on vastuolus tasuta hariduse põhimõttega.
4. Riiklikul tasandil kokkulepe, et muuseumitunnid/ õppekäigud muuseumisse, näitusele) on õpilastele ja neid saatvatele õpetajatele tasuta (või sümboolse omavastutuse osaga, nt 1€ õpilasele).
5. Riiklikul tasandil kokkulepe, et muuseumid on õpetajatele tasuta (aluseks õpetajakaart)
6. Ennistada riigieksami sooritamine 20% tulemusega, mitte ühe punktiga. (Arvestades seda, et õpilane on oma kooliaja vältel saanud positiivse hinde 50% tulemuse juures, võiks sama kehtida ka riigieksamil).
7. Loobuda PGS eelnõu kohaselt põhikooli lõpetamiseks kohustuslikust võõrkeele eksamist, kuna vähendab õpilase valikuid, teiste ainete tähtsust piseneb, loodus- ja tehnoloogiahariduse prioriteet ei toimi. Mõjutab ka lasteaeda, lapsevanemate soovil ei õpi lapse enam selgeks emakeelt, vaid survestatakse inglise keelt õppima.
8. Kaasava hariduse rakendamine (erinevate erivajadustega lapsed lasteaias ja üldhariduskoolis: andekad, õpi- või käitumisraskustega õpilased, puudega lapsed, uusimmigrandid, teise koduse keelega ja kultuuritaustaga õpilased) on loonud väga suure vajaduse tugipersonali järele. 1. probleem: praegu rahastab seda kohalik omavalitsus, kohati

ebapiisavalt; 2. tugispetsialistide ei valmistata ette piisavalt, leida logopeedi või õpiabi õpetajat on probleem nii lasteaias kui koolis.

Palume Teiega kokkusaamist, et arutada, kuidas saame koostöös — õpetajad ja riigijuhid — kõige paremini mõjutada eesti lastele parima hariduse andmist.

Usume, et olete meiega ühel meelel, et haridus ei tohi olla projektipõhine.